

ΤΟ ΘΕΑΤΡΟ

Θέατρον Ἰντεάλ. Γρηγ. Ξενοπούλου «Χαῖρε Νύμφη»

Ἔτσιρα ἀπὸ καιρὸ, πὺν εἶχαμε γὰ δοῦμε ἔργο τοῦ κ. Ξενοπούλου, πῆγαμε στήν προσιέρα τοῦ «Χαῖρε Νύμφη» μ' ἐνθουσιασμὸ καὶ μὲ τὴν ἐλπίδα πὼς θὰ βλέπαμε ἓνα ἔργο ἂν ὄχι καλλίτερο ἀπ' τὰ προηγούμενα του, τοῦλάχιστο ἴσο. Δυστυχῶς ὅμως τὸ «Χαῖρε Νύμφη»—θεατρικὴ διασκευὴ τοῦ μυθιστορήματός του ὁ «Κατήφορος»—δὲν μᾶς ικανοποίησε καὶ πὺν πολὺ ἐμᾶς πὺν τὸν ἀγαποῦμε, τὸν σεβόμεσθε καὶ οἶν συγγραφεὶα καὶ οἶν ἄνθρωπο.

Ὁ κ. Ξενοπούλος σὶο κύριό του ἔργο ἢ δὲν πρόσεξε ὅσο θᾶπρεπε ἢ παρασούρθηκε ἀπ' τὸ μυθιστορημα κα' εἶτοι ἄφησε τοὺς τύπους του—ἐξὸν ἴσως τῆς Ρόζας—λίγο ἀνεξήγητους κα' ἀδικαιολόγητους.

Τὸ «Χαῖρε Νύμφη» γιὰ τὸν κ. Ξενοπούλο πὺν μᾶς εἶχε δώσει ἴσαμε σήμερα τόση καλὴ κα' ἐκλεκτὴ ἐργασία, ὄχι μοναχα δὲν ἔρχεται γὰ προσδέση τίποτε σὶο ἐντεργητικό του, μὰ μᾶς ξάφνιασε κα' ὄλας μὲ τὴν ἀπόφασή του, γὰ μᾶς παρουσιουση τὸ «Χαῖρε Νύμφη» ἔτσιρα ἀπὸ τόσες ἄλλες θεατρικὲς ἐπιτυχίες του, καὶ σὲ ἐποχὴ πὺν θᾶπρεπε γάταρ λιγάκι περισσότερο ἀπαιτητικός ἀπ' τὸν ἑαυτό του.

Οἱ ἠθοποιοί, ἂν ἐξαιρέσει κανεὶς τὴν Ἀλίκη, ἔλαιζαν μέτρια, ἂν ὄχι κακά.